

PERSBERICHT

THE
NATIONAL
GALLERY

THE NATIONAL GALLERY TENTOONSTELLINGEN IN 2018

CREDIT SUISSE
Partner of the National Gallery

Sainsbury Wing

THE CREDIT SUISSE TENTOONSTELLING
MONET & ARCHITECTUUR

9 april t/m 29 juli 2018

MANTEGNA EN BELLINI

1 oktober 2018 t/m 27 januari 2019

Galerijen op de begane grond

GETEKEND IN KLEUR
DEGAS UIT THE BURRELL

20 september 2017 t/m april 2018

THOMAS COLE

11 juni t/m 7 oktober 2018

LORENZO LOTTO PORTRETTE

5 november 2018 t/m 10 februari 2019

Kamer 1

HET KEITELE MEER
EEN VISIE VAN FINLAND

15 november 2017 t/m 4 februari 2018

MURILLO

DE ZELFPORTRETTE

28 februari t/m 21 mei 2018

ED RUSCHA

COURSE OF EMPIRE

11 juni t/m 7 oktober 2018

Afbeelding: Claude Monet *De façade van de kathedraal van Rouen en Tour d'Albane (ochtendeffect)* 1894 © Museum of Fine Arts, Boston

THE CREDIT SUISSE TENTOONSTELLING MONET & ARCHITECTUUR

9 april t/m 29 juli 2018

Sainsbury Wing
Toegang NIET gratis

Deze tentoonstelling richt zich voor het eerst op de gebouwen en andere structuren in het oeuvre van Claude Monet (1840-1926) en is gewijd aan de relatie tussen de kunstenaar en architectuur. Wij worden uitgenodigd om de 'Vader van het impressionisme' met heel andere ogen te bekijken. De ruim zeventig schilderijen in deze tentoonstelling beslaan zijn lange carrière, vanaf medio jaren 1860 tot aan de openbare bezichtiging van zijn Venetië-schilderijen in 1912.

Gebouwen spelen een belangrijke, diverse en onverwachte rol in de schilderijen van Monet. Hij heeft historische bouwwerken zoals de kathedraal van Rouen geschilderd, en opvallend moderne gebouwen, zoals het station van Sain-Lazare in Parijs. Toen hij als gedurfde, jonge impressionistische kunstenaar zijn schilderijen in de jaren 1870 mocht tentoonstellen, toonde hij de doeken met de bruggen en gebouwen in de voorsteden van Parijs. Op veel latere leeftijd schilderde hij de prachtige architectuur van Venetië. Als toerist in Londen heeft Monet gebouwen geschilderd die wij allemaal goed kennen, zoals de Houses of Parliament, Waterloo Bridge en Charing Cross Bridge, en wij zien deze gebouwen door zijn unieke perspectief. In het werk van Monet kon een gebouw de menselijke aanwezigheid vertegenwoordigen of dienst doen als een compositorisch element.

We zien Monet's weergaven van dorpen en schilderachtig landschap, we zien hoe hij het moderne stadslandschap verkent en de tentoonstelling eindigt met zijn monumentale schilderijen van de kathedraal van Rouen. De doeken zijn leningen uit openbare en particuliere collecties overal ter wereld; veel van deze schilderijen zijn nu voor het eerst in Engeland te zien.

Afbeelding: Giovanni Bellini, *De Lijdensweg in de Tuin*, ca. 1465
© The National Gallery, Londen

Afbeelding: Andrea Mantegna, *De Lijdensweg in de Tuin*, ca. 1458-60
© The National Gallery, Londen

MANTEGNA AND BELLINI

1 oktober 2018 t/m 27 januari 2019

Sainsbury Wing
Toegang NIET gratis

Dit is de allereerste tentoonstelling die gewijd is aan de relatie tussen twee van de grootste kunstenaars uit de Italiaanse Renaissance: Giovanni Bellini (actief van 1459-1516) en Andrea Mantegna (1430/1-1560). Aan de hand van de geleende schilderijen, tekeningen en vooral beeldhouwwerken die beide kunstenaars gedurende hun loopbanen sterk hebben beïnvloed, vergelijkt de tentoonstelling het werk van deze belangrijke artiesten die toevallig ook aangetrouwd waren.

De kern van de tentoonstelling zijn twee historische nevenschikkingen van het werk van Mantegna en Bellini: schilderijen van de *Lijdensweg in de Tuin*, die sinds het einde van de 19e eeuw naast elkaar hangen in de National Gallery, en twee schilderijen van de *Presentatie in de Tempel* (Mantegna's versie hangt normaal in de Gemäldegalerie in Berlijn en Bellini's in de Fondazione Querini Stampalia in Venetië).

Beide schilderijen werden gemaakt gedurende de tien jaar na het huwelijk van Mantegna en Niccolosa, de halfzus van Bellini, toen de kunstenaars elkaar waarschijnlijk goed hadden leren kennen. De schilderijen hebben compositorische gelijkenissen, maar tonen ook de specifieke talenten van de individuele kunstenaar.

In 1460 verhuisde Mantegna naar Mantua, waar hij tot aan zijn dood in 1506 de hofschilder van de regerende Gonzaga-familie was. Bellini, die 10 jaar later overleed, woonde zijn hele leven in de Republiek Venetië. Ondanks de afstand tussen de schilders levert hun werk bewijs van de voortdurende creatieve en artistieke uitwisselingen die zo kenmerkend waren voor hun relatie.

Tentoonstelling georganiseerd door de National Gallery en de Staatliche Museen zu Berlin.

Afbeelding: Hilaire-Germain-Edgar Degas, *De Repetitie*, ca. 1874
© CSG CIC Glasgow Museums and Libraries Collections

GETEKEND IN KLEUR DEGAS UIT THE BURRELL

20 september 2017 t/m april 2018

Galerijen op de begane grond

Deze tentoonstelling bestaat uit een groep van 20 prachtige schilderijen, pastellen en tekeningen van Hilaire-Germain-Edgar Degas (1834–1917) uit de Burrell Collection in Glasgow.

De Burrell Collection is een van de grootste Degas-verzamelingen ter wereld, met kunstwerken uit elke loopbaanperiode van deze artiest. Dit is voor het eerst dat de meeste van deze kunstwerken sinds hun aankoop buiten Schotland zullen worden tentoongesteld.

Degas was een van de grootste artistieke vernieuwers van zijn tijd. Hij vermeed de traditionele onderwerpen en technische conventies uit zijn trainingstijd en zocht naar nieuwe manieren om het moderne leven in Parijs uit te beelden. Gedurende zijn loopbaan keerde hij telkens terug naar een klein aantal onderwerpen, zoals ballet, paardenrennen en de eigen wereld van vrouwen die hun toilet maken. Hij had een opmerkelijk individuele visie waarmee hij zich van zijn mede-Impressionisten wist te onderscheiden.

Degas heeft veel bijgedragen aan de ontwikkeling van de kunst, dankzij zijn onophoudelijke experimenten met materialen, vooral met het uiterst flexibele pastelmedium waar hij de voorkeur aan gaf boven olieverf. In zijn latere jaren werd pastel steeds belangrijker voor Degas, aangezien de heldere kleuren een kenmerk waren van de moderne kunst die hij bewonderde en zijn eigen gezichtsvermogen begon te falen. De tactiele directheid en lichtgevende kleurkenmerken van pastelleuren stelden hem in staat buitengewoon gedurfde moderne kunstwerken te creëren.

Deze tentoonstelling omvat aanvullende werken van Degas uit de verzameling van de National Gallery en biedt een uniek inzicht in de werkwijze en de aandachtspunten van een complexe en uiterst private kunstenaar. Ter ere van het feit dat Degas op 27 september 2017 precies honderd jaar geleden is gestorven, is deze tentoonstelling ook een gepast huldeblijk aan een van de grootste creatieve geesten in de Franse kunstwereld uit de late 19e en vroege 20e eeuw.

Tentoonstelling georganiseerd door de National Gallery in samenwerking met de Burrell Collection, Glasgow.

Afbeelding: Thomas Cole, *Uitzicht vanaf Mount Holyoke, Northampton, Massachusetts, na het onweer—The Oxbow*, 1836
© The Metropolitan Museum of Art, New York

THOMAS COLE

11 juni t/m 7 oktober 2018

Galerijen op de begane grond
Toegang NIET gratis

Thomas Cole (1801-1848) was een toonaangevende Amerikaanse schilder uit het midden van de 19e eeuw, en zijn werk wordt zelden buiten de Verenigde Staten tentoongesteld. Dit is de eerste tentoonstelling waarin Cole als een belangrijke 19e-eeuwse landschapschilderkunstenaar wordt gepresenteerd, met het zeldzame vertoon van de monumentale schilderijcyclus *The Course of Empire* (1833-36 New-York Historical Society).

De dialoog tussen Thomas Cole en Europese kunstenaars uit het midden van de negentiende eeuw wordt geïllustreerd door de nevenschikking van het oeuvre van de in Groot-Brittannië geboren Cole en het werk van kunstenaars zoals Joseph Mallord William Turner (1775-1851) en John Constable (1776-1837). Wij onderzoeken de gevolgen van de reizen die Cole naar Engeland en Italië heeft gemaakt in de periode van 1829 tot 1833 en we zullen beter begrijpen hoe zijn contact met de Europese schilderkunst zijn artistieke identiteit vorm heeft gegeven.

Deze tentoonstelling is ook een geweldige nieuwe context voor *The Oxbow* (1836, Metropolitan Museum of Art), een van de allereerste meesterwerken uit de Amerikaanse landschapschilderkunst die voor het eerst in het Verenigd Koninkrijk bezichtigd kan worden. Traditioneel wordt *The Oxbow* gevierd als een kenmerkend kunstwerk uit de geschiedenis van de Amerikaanse schilderkunst, maar hier wordt dit werk gezien als het triomfantelijke resultaat van de zelfbewuste betrokkenheid van de kunstenaar bij de Europese kunst.

Tentoonstelling georganiseerd door de National Gallery en het Metropolitan Museum of Art, New York.

Afbeelding: Lorenzo Lotto, *Marsilio Cassotti en zijn vrouw Faustina*, 1523
© Museo Nacional del Prado, Madrid

LORENZO LOTTO PORTRET TEN

5 november 2018 t/m 10 februari 2019

Galerijen op de begane grond

Toegang NIET gratis

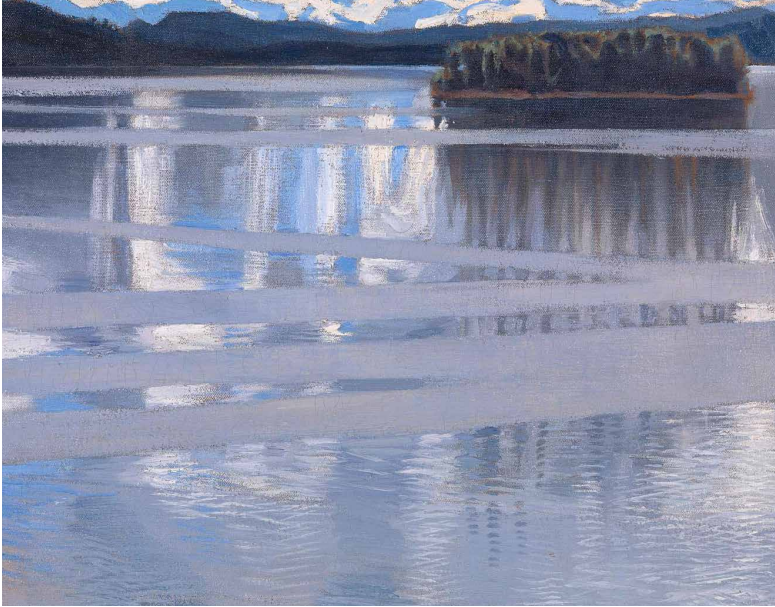
Lorenzo Lotto (ca. 1480-1556/7) was één van de meest fascinerende kunstenaars uit het begin van de 16e eeuw. Hij is voornamelijk bekend geworden door zijn portretten en religieuze schilderijen en zijn kunst wordt gekenmerkt door een expressieve gevoeligheid en directheid. Zijn oeuvre is herkenbaar aan de diepe, verzadigde kleuren en het gedurfde gebruik van schaduwen. Dit is de eerste tentoonstelling van Lotto's portretten in het Verenigd Koninkrijk.

Lotto wordt gevierd als een van de beste portrettisten uit de Italiaanse Renaissance. Hij heeft op unieke wijze individuen uit de middenklasse geportretteerd, zoals geestelijken, kooplieden en humanisten. Hij heeft mannen, vrouwen en kinderen in sterk symbolische composities met een grote psychologische diepgang afgebeeld. De prominente toevoeging van voorwerpen die zinspelen op de sociale status, interesses en aspiraties van zijn onderwerpen biedt extra betekenis aan elk schilderij.

Sommige van deze voorwerpen, zoals tapijten, beeldhouwwerken, sieraden en andere persoonlijke eigendommen worden ook als deel van de tentoonstelling vertoond.

We beschikken over veel informatie over de modellen van Lotto, voornamelijk dankzij zijn deels intact gebleven documentatie met details over de identiteit van het model, de prijs van het werk en de manier waarop het schilderij werd gecreëerd. Sommige van deze documenten zijn ook te zien.

Tentoonstelling georganiseerd door de National Gallery en het Museo Nacional del Prado, Madrid.

Afbeelding: Akseli Gallen-Kallela *Het Keitele Meer*, 1905 © The National Gallery, Londen

HET KEITELE MEER EEN VISIE VAN FINLAND

Kamer 1

Het Keitele Meer (1905) met zijn zilverachtige tinten, koele elegantie en haast hypnotiserende intensiteit is een van de meest populaire schilderijen uit de collectie van de National Gallery en slechts een van een spectaculaire serie schilderijen van dit noordelijke landschap gemaakt door Akseli Gallen-Kallela (1865-1931).

De vier versies van dit schilderij (twee uit particuliere verzamelingen en één uit het Lahti Art Museum/ Viipuri Foundation, Finland) worden herenigd en naast elkaar tentoongesteld in de volgorde waarin ze zijn gemaakt. Dit toont de geleidelijke verschuiving van een waargenomen, naturalistisch landschap tot een zeer gestileerde en geabstraheerde afbeelding. Deze opstelling benadrukt ook de weelderige, complexe symboliek van dit landschap en accentueert de opvallende visuele impact van het motief.

Gallen-Kallela was een toonaangevende figuur in de moderne Finse schilderkunst. Hij schilderde het Keitele Meer, ten noorden van Helsinki, voor het eerst in de zomer van 1904. Hij was in de ban van de schoonheid van het Finse landschap en gefascineerd door weersverschijnselen. Deze midzomerse blik op het meer werd al snel één van de typerende afbeeldingen van deze artiest, dankzij de sublieme helderheid van het motief. We zien het motief tot zeker 1920 telkens opnieuw opdagen in de kunstwerken van Gallen-Kallela.

Deze schilderijen worden geplaatst binnen de context van de schilderijen van internationale avantgardistische kunstenaars met wie Gallen-Kallela gedurende het grootste deel van zijn productieve leven contact onderhield. De tentoonstelling bestaat uit meer dan twaalf schilderijen van de kunstenaar, de meeste in bruikleen van openbare en private Finse collecties.

Bartolomé Esteban Murillo, *Zelfportret*, ca. 1650-55.
© The Frick Collection, New York

Bartolomé Esteban Murillo, *Zelfportret*, waarschijnlijk 1668-70
© The National Gallery, Londen

MURILLO DE ZELFPORTRETEN

28 februari t/m 21 mei 2018

Kamer 1

Ter ere van de 400e verjaardag van de geboorte van Bartolomé Esteban Murillo (1617-1682) worden in deze tentoonstelling de enige twee bekende zelfportretten van de kunstenaar voor het eerst in nagenoeg driehonderd jaar weer verenigd.

Murillo was een van de bekendste schilders uit de Spaanse Gouden Eeuw en hij heeft zijn leven lang voornamelijk in Sevilla gewerkt, waar hij ook is geboren. Hij is bekend om zijn religieuze schilderijen en zijn buitengewone weergaven van straatkinderen. Hij was een innovatief portrettist, ook al is dit aspect van zijn oeuvre zelden bestudeerd.

Het eerste zelfportret (ca. 1650-55) maakt deel uit van de Frick Collection in New York. Het toont Murillo als dertigjarige. Deze afbeelding werd naar verluid op een steen geschilderd. Hij is elegant gekleed, draagt een stijve kraag die ook wel een *golilla* wordt genoemd, maar we zien geen bewijs van het feit dat hij een schilder is.

Zijn latere zelfportret (waarschijnlijk 1668-70) is deel van de verzameling van de National Gallery en toont Murillo die zo'n twintig jaar ouder is. De oudere kunstenaar laat zien dat hij schilder is: een rode krijt-te-ke-ning, een kompas en een verfpalet hebben een plaats gekregen in de compositie en zijn rechterhand die uit de stenen lijst steekt, is een effectieve trompe l'oeil.

De tentoonstelling bestaat uit nog eens tien werken, waaronder schilderijen van Murillo en latere reproducties van de twee schilderijen die in heel Europa bekend zijn geworden.

Tentoonstelling georganiseerd door de National Gallery en de Frick Collection, New York.

Ed Ruscha © Foto van Manfredi Gioacchini. Met dank aan Ed Ruscha en Gagosian

ED RUSCHA COURSE OF EMPIRE

11 juni t/m 7 oktober 2018

Kamer 1

Gedurende de zestig jaren van zijn zeer invloedrijke loopbaan is Ed Ruscha bepalend geweest voor de manier waarop we naar het Amerikaanse landschap kijken. Het oeuvre van Ruscha is elegant, minimalistisch, vaak humoristisch en straalt een uniek soort visueel Amerikaanse zen uit.

In 2005 werd Ruscha gevraagd om de Verenigde Staten tijdens de 51e Biënnale van Venetië te vertegenwoordigen. De installatie van Ruscha rond het thema van de Biënnale 'voortgang, of het verloop van de voortgang' was gebaseerd op de beroemde schilderijen van Thomas Cole uit 1833-36 genaamd *The Course of Empire* (nu ook tentoongesteld in de galerijen op de begane grond).

Anders dan de grootse visie van Cole van de opkomst en de ondergang van een klassieke beschaving, richt Ruscha's *Course of Empire* zich op de industriële gebouwen in Los Angeles: eenvoudige, vierkante en praktische structuren, zonder aanspraak op schoonheid, maar een duidelijke uitdrukking van economische macht en een wereldwijd bereik.

Dit is voor het eerst dat deze zeer verschillende benaderingen van de cyclische aard van beschaving en zijn samengebracht en het is ook de eerste keer dat de hele serie schilderijen van Ruscha na de 51e Biënnale van Venetië wordt tentoongesteld.